

Чернявська Тетяна

Національний авіаційний університет, Київ

Науковий керівник – Суворова І.М., к.е.н., доц

Ключові слова: інтелектуальний капітал, методи, оцінка, логістичне підприємство

Інтелектуальний капітал як основа зростання логістичного підприємства потребує такої досконалої оцінки, яка допомагає формувати довгострокову стратегію. В сучасних умовах головним фактором забезпечення конкурентоспроможності логістичного підприємства є інтелектуальний капітал, розвиток якого набуває стратегічного значення, отже, потребує комплексного та системного управління. Тому вважаємо, що дослідження оцінки інтелектуального капіталу логістичних підприємств є досить важливим та актуальним.

Головною метою оцінки інтелектуального капіталу є забезпечення сталого розвитку підприємства. Теоретики визначають інтелектуальний капітал як загальну суму трьох важливих компонентів: людський капітал, структурний капітал та споживчий (реляційний) капітал (рис.1).

Рис.1. Структура інтелектуального капіталу

Отже, "інтелектуальний капітал" – це надзвичайно складна та багатоаспектна економічна категорія, яка досліджується з позицій цінностей, процесу та результату. Також, "інтелектуальний капітал" – це сукупність різного роду інтелектуальних цінностей, що в процесі свого обігу та кругообігу приносять додаткову вартість та забезпечують конкурентні переваги особі, підприємству чи державі. Інтелектуальний капітал – це один

із різновидів капіталу, що має відповідні ознаки і відтворює характерні лише йому специфіку та особливості. Основними його ознаками є те, що:

- формування інтелектуального капіталу потребує певних фінансових, трудових та матеріальних витрат у часі та просторі;
- створений та функціонуючий інтелектуальний капітал приносить додану вартість;
- об'єктивними є якісні та кількісні відмінності між залученим та реалізованими інтелектуальними ресурсами у створенні інновацій та використанні інтелектуального потенціалу.

Інтелектуальний капітал представляє знання як динамічний людський процес, трансформований у щось цінне для логістичного підприємства. Поділяють всі методи оцінки інтелектуального капіталу на чотири основні групи:

1. Методи прямої оцінки інтелектуального капіталу – де оцінка вартості нематеріальних активів спочатку визначається шляхом визначення складових. Після виявлення цих компонентів їх можна безпосередньо оцінити, окремо, або як агрегований коефіцієнт;

2. Методи ринкової капіталізації – представляє собою розрахунок різниці між ринковою капіталізацією підприємства та власним капіталом акціонерів, як вартість його ІС;

3. Методи рентабельності активів – визначається середній прибуток компанії до оподаткування, поділений на середні матеріальні активи. Результатом є рентабельність інвестицій компанії, яку порівнюють із середньогалузевими значеннями;

4. Методи збалансованих показників - ідентифікують різні компоненти інтелектуального капіталу з генерованими результатами, наведеними у табличній формі або у графічному форматі [2].

Висновок

Інтелектуальний капітал – є однією із найскладніших економічних категорій, що досліджується з позицій цінностей, процесу та результату. Інтелектуальний капітал представляє собою фундамент для майбутнього зростання. Також, слід розуміти інтелектуальний капітал як навички, що є власністю логістичного підприємства, яке досліджує і капіталізує ідеї, з метою збільшення вартості компанії в цілому. Головною метою оцінки інтелектуального капіталу – є забезпечення стійкого розвитку логістичного підприємства. Саме оцінка інтелектуального капіталу дає змогу логістичному підприємству формувати довгострокову стратегію свого розвитку та використовується як інструмент комунікацій.

Список використаних джерел:

1. Никифоров А.Є. Інтелектуальний потенціал та інтелектуальний капітал: критерії розмежування / А.Є. Никифоров // Проблеми науки. – 2011. – № 6. – С. 2-6
2. Кендюхов О.В. Інтелектуальний капітал підприємства: методологія формування механізму управління [монографія] / О.В. Кендюхов; Національна академія наук України. Інститут економіки промисловості. – Донецьк : ІЕП НАНУ України, 2006. – 307 с.

